

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ यस वेश्यालयलाई शिवालय बनाउन । तिम्रो कर्तव्य हो-
वेश्याहरूलाई पनि ईश्वरीय सन्देश दिएर उनीहरूको पनि कल्याण गर्नु ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ बच्चाहरूले आफ्नो धेरै ठूलो नोक्सान गर्छन् ?

उत्तर:- जसले कुनै पनि कारणले मुरली (पढाइ) मिस गर्छन्, उनीहरूले आफ्नो धेरै ठूलो नोक्सान गर्छन् । कति बच्चाहरू त आपसमा रूष्ट भएर क्लासमा नै आउँदैनन् । कुनै न कुनै बहाना बनाएर घरमा नै सुतिरहन्छन्, यसबाट उनीहरूले आफ्नै नोक्सान गर्छन् किनकि बाबाले नित्य कुनै न कुनै नयाँ युक्तिहरू बताइरहनुहुन्छ, सुन्दै नसुनेपछि कसरी व्यवहारमा ल्याउन सक्छन् ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले यो त जान्दछन्- अहिले हामी विश्वको मालिक बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं । भुलाउन त मायाले पनि भुलाउँछ । कसै कसैलाई त सारा दिन भुलाइदिन्छ । कहिल्यै यादै गर्दैनन्, नत्र खुशी पनि रहने थिए । हामीलाई भगवानले पढाउनुहुन्छ- यो पनि भुल्छन् । भुल्ने भएका कारण फेरि कुनै सेवा गर्न सक्दैनन् । रातमा बाबाले सम्भाउनुभएको थियो- अधमभन्दा अधम जो वेश्याहरू छन् उनीहरूको पनि सेवा गर्नुपर्छ । वेश्याहरूको लागि तिमीले सूचित (एलान) गर- तपाईंले बाबाको यस ज्ञानलाई धारण गर्नुभयो भने स्वर्गको महारानी बन्न सक्नुहुन्छ, धनवानहरू बन्न सक्दैनन् । उनीहरूलाई ज्ञान दिनको लागि जसले जान्दछ, पढे लेखेका छन् उनीहरूले प्रबन्ध गरे भने बिचरीहरू धेरै खुशी हुन्छन् किनकि उनीहरू पनि अबलाहरू हुन्, उनीहरूलाई तिमीले सम्भाउन सक्छौ । युक्तिहरू त बाबाले धेरै सम्भाइरहनुहुन्छ । भन, तपाईं नै उच्चभन्दा उच्च, नीचभन्दा नीच बन्नुभएको हो । तपाईंहरूको नामका कारणले नै भारत वेश्यालय बनेको हो । फेरि तपाईं शिवालयमा जान सक्नुहुन्छ- यो पुरुषार्थ गर्नाले । तपाईं अहिले पैसाको लागि कति खराब काम गर्नुहुन्छ । अब यो छोड्नुहोस् । यसरी सम्भायो भने उनीहरू धेरै खुशी हुन्छन् । तिमीलाई कसैले रोक्न सक्दैन । यो त राम्रो कुरा हो नि । गरिबको लागि हुनुहुन्छ नै भगवान् । पैसाको कारण धेरै खराब काम गर्छन् । उनीहरूको धन्दा जस्तै चल्छ । अहिले बच्चाहरू भन्छन्- हामी युक्ति निकाल्छौं, सेवा वृद्धि कसरी होस् भनेर । कोही बच्चाहरू कुनै न कुनै कुरामा रिसाउँछन् । पढाइ पनि छोडिदिन्छन् । यो बुझ्दैनन्- हामीले पढेनौं भने आफ्नै नोक्सान गर्छौं । रिसाएर बस्छन् । फलानीले यो भनिन्, यस्तो भनिन्, यसैले नआएको । हप्तामा एक पटक मुश्किलले आउँछन् । बाबा त मुरलीमा कहिले के सल्लाह, कहिले के सल्लाह दिइरहनुहुन्छ । मुरली सुन्नु त पन्यो नि । क्लासमा आए भने त सुन्छन् । यस्ता धेरै छन्, कारण- अकारण बहाना बनाएर सुत्छन् । ठीक छ, आज जान्छु । अरे, बाबा यस्ता राम्रा-राम्रा कुरा सुनाउनुहुन्छ । सेवा गन्यो भने उच्च पद पनि पाइन्छ । यो त हो पढाइ । वनारस हिन्दू युनिभर्सिटी आदिमा शास्त्र धेरै पढ्छन् । अरू कुनै धन्दा छैन भने बसेर शास्त्र कण्ठ गरेर सत्सङ्ग शुरू गरिदिन्छन् । त्यसमा उद्देश्य आदि त केही छैन । यस पढाइबाट त सबैको बेडा पार हुन्छ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई यस्ता-यस्ता अधमको सेवा गर्नु छ । धनवानहरूले जब देख्छन्- यहाँ यस्ता-यस्ता आउँछन् तब उनीहरूलाई आउने दिल हुँदैन । देह अभिमान छ नि । उनीहरूलाई लाज लाग्छ । ठीक छ, अब उनीहरूको एउटा अलग स्कूल खोलिएऊ । त्यो पढाइ हो त पाई पैसाको,

२०७२ भाद्र ५ शनिवार २२-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन शरीर निर्वाहका लागि। यो त हो २१ जन्मको लागि। कतिको कल्याण हुन्छ। प्रायः माताहरूले पनि सोध्छन्— बाबा घरमा गीता पाठशाला खोलौं? उनीहरूलाई ईश्वरीय सेवाको सोख रहन्छ। पुरुषहरू त यहाँ-वहाँ क्लब आदिमा घुमिरहन्छन्। धनवानको लागि त यहाँ नै स्वर्ग छ। कति फेसन आदि गरिरहन्छन्। तर देवताहरूको त नेचुरल ब्युटी हेर कस्तो छ। कति फरक छ। यहाँ तिमीलाई सत्य सुनाइन्छ त्यसैले कति थोरै आउँछन्। ती पनि गरिब। त्यसतर्फ भट्ट गइहाल्छन्। त्यहाँ पनि शृङ्गार आदि गरेर जान्छन्। गुरुहरूले विवाह पनि गराउँछन्। यहाँ कसैको विवाह गराइन्छ भने पनि बचाउनको लागि। काम चितामा चढ्नबाट बच्दछन्। ज्ञान चितामा बसेर पद्म भाग्यशाली बनेर जान्छन्। माता-पितालाई भन्छन्— यो बर्बादीको धन्दा छोडेर जाऔं स्वर्गमा। तब भन्छन्— के गर्ने, यी दुनियाँ हामीसँग रिसाउँछन्— कुलको नाम बदनाम गर्छन्। विवाह नगराउनु नियमको विरुद्ध हो। लोक लाज, कुलको मर्यादा छोड्दैनन्। भक्तिमार्गमा गाउँछन्— मेरो त एक, दोस्रो न कोही। मीराको पनि गीत छ। नारीहरूमा नम्बरवन भक्तिनी मीरा, पुरुषमा नारद गायन गरिएको छ। नारदको पनि कहानी छ नि। तिमीलाई कुनै नयाँ मानिसले भन्यो— म लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छु? भन, आफूलाई हेर्नुहोस्, लायक हुनुहुन्छ? पवित्र सर्वगुण सम्पन्न.... हुनुहुन्छ? यो त विकारी पतित दुनियाँ हो। बाबा आउनुभएको छ यसबाट निकालेर पावन बनाउन। पावन बन तब त लक्ष्मीलाई वरण गर्न लायक बन्न सक्छौ। यहाँ बाबाको पासमा आउँछन्, प्रतिज्ञा गर्छन् फेरि घरमा गएर विकारमा गिर्छन्। यस्ता यस्ता समाचार आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्ता यस्तालाई जुन ब्राह्मणीले लिएर आउँछिन् उनीमाथि पनि असर पर्नेछ। इन्द्र सभाको कहानी पनि छ नि। त्यसैले लिएर आउनेमाथि पनि दण्ड पर्छ। बाबा ब्राह्मणीलाई हमेसा भन्नुहुन्छ— कच्चा-कच्चालाई लिएर नआऊ। तिम्रो अवस्था पनि गिर्छ किनकि नियम विरुद्ध लिएर आयौ। वास्तवमा ब्राह्मणी बन्न धेरै सहज छ। १०-१५ दिनमा बन्न सक्छन्। बाबाले कसैलाई पनि सम्झाउने धेरै सजिलो युक्ति बताउनुहुन्छ। तिमी हिन्दूहरू आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौ, स्वर्गवासी थियौ। अहिले नर्कवासी छौ फेरि स्वर्गवासी बन्नु छ त्यसैले यो विकारलाई छोड। केवल बाबालाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश भएर जान्छ। कति सहज छ। तर कतिले बिलकुलै बुझ्दैनन्। आफैले बुझ्दैनन् भने अरूलाई के बुझाउँछन्। वानप्रस्थ अवस्थामा पनि मोहको अंश जान्छ। आजकल वानप्रस्थ अवस्थामा त्यति जाँदैनन्। तमोप्रधान छन् नि। यहाँ नै फँसिरहन्छन्। पहिले वानप्रस्थीहरूका बडा-बडा आश्रम थिए। आजकल त्यति छैनन्। ८०-९० वर्षका पनि घरलाई छोड्दैनन्। बुझ्दैनन्— वाणीभन्दा पर जानु छ। अब ईश्वरलाई याद गर्नु छ। भगवान् को हुनुहुन्छ, यो सबैले जान्दैनन्। सर्वव्यापी भनिदिएपछि याद कसको गर्ने? यो पनि बुझ्दैनन्— हामी पुजारी हौं। बाबाले त तिमीलाई पुजारीबाट पूज्य बनाउनुहुन्छ, त्यो पनि २१ जन्मको लागि। यसको लागि पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ— यो पुरानो दुनियाँ त खत्तम हुनु छ। अब हामीलाई जानु छ घर— बस यही धुन रहोस्। वहाँ विकारी कुरा हुँदै-हुँदैन। बाबा आएर त्यस पवित्र दुनियाँको लागि तयारी गराउनुहुन्छ। सेवाधारी बच्चाहरूलाई त नयनमा बसाएर लिएर जानुहुन्छ। त्यसैले अधमहरूको उद्धार गर्नको लागि बहादुरी चाहिन्छ, त्यस सरकारमा त ठूला ठूला समूह हुन्छन्। पढे-लेखेका

२०७२ भाद्र ५ शनिवार २२-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन टिपटप भएर जान्छन्। यहाँ त कति गरिब साधारण छन्। उनीहरूलाई बाबा बसेर यति उच्च उठाउनुहुन्छ। चलन पनि बडो रोयल चाहिन्छ। भगवान्‌ले पढाउनुहुन्छ। त्यस पढाइमा कसैले ठूलो परीक्षामा पास गर्‍यो भने कति टिपटप भएर जान्छन्। यहाँ त बाबा गरिब निवाज हुनुहुन्छ। गरिबले नै केही न केही पठाइदिन्छन्। एक दुई रूपयाँको पनि मनि अर्डर पठाइदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी त महान् भाग्यशाली हौ। रिटर्नमा धेरै मिल्छ। यो पनि कुनै नयाँ कुरा होइन। साक्षी भएर ड्रामा देख्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! राम्रोसँग पढ। यो ईश्वरीय यज्ञ हो, जे चाहिन्छ त्यो लेऊ। तर यहाँ लियौ भने वहाँ कम हुन्छ। स्वर्गमा त सबै कुरा मिल्नु छ। बाबालाई त सेवामा बडो फूर्तिला बच्चा चाहिन्छ। सुदेशजस्तै, मोहिनीजस्तै, जसलाई सेवाको उमंग होस्। तिम्रो नाम धेरै प्रसिद्ध हुन्छ। फेरि तिमीलाई धेरै मान दिन्छन्। बाबा सबै निर्देशन दिइरहनुहुन्छ। बाबा त भन्नुहुन्छ— यहाँ बच्चाहरूलाई जति समय मिल्छ यादमा बस। परीक्षाको दिन नजिकै छ भने एकान्तमा गएर पढ्छन्। प्राइभेट शिक्षक पनि राख्छन्। हाम्रो पासमा शिक्षक त धेरै छन्, केवल पढ्ने शोख हुनुपर्छ। बाबा त धेरै सहज सम्झाउनुहुन्छ। केवल आफूलाई आत्मा निश्चय गर। यो शरीर त विनाशी हो। तिमी आत्मा अविनाशी हौ। यो ज्ञान एकै पटक मिल्छ फेरि सत्ययुगबाट लिएर कलियुग अन्त्यसम्म कसैलाई मिल्दैन। तिमीलाई नै मिल्छ। हामी आत्मा हौं यो त पक्का निश्चय गर। बाबाबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ। बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। यो भित्र रटिरह्यौ भने पनि धेरै कल्याण हुन सक्छ। तर चार्ट नै राख्दैनन्। लेख्दा-लेख्दै फेरि थाक्छन्। बाबा धेरै सहज गरेर बताउनुहुन्छ। म आत्मा सतोप्रधान थिएँ, अब तमोप्रधान बनेको छु। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्‍यो भने सतोप्रधान बन्छौ। कति सहज छ फेरि पनि भुल्छन्। जति समय बस्छौ आफूलाई आत्मा सम्झ। म आत्मा बाबाको बच्चा हुँ। बाबालाई याद गर्नाले स्वर्गको बादशाही मिल्छ। बाबालाई याद गर्नाले आधाकल्पको पाप भस्म हुन्छ। कति सहज युक्ति बताउनुहुन्छ। सबै बच्चाहरूले सुनिरहेका छन्। यी बाबा स्वयं पनि प्राक्टिस गर्छन् तब त सिकाउँछन् नि। म बाबाको रथ हुँ, बाबाले मलाई खुवाउनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले पनि यस्तै सम्झ। शिवबाबालाई याद गरिरह्यौ भने कति फाइदा हुन्छ। तर भुल्दछन्। धेरै सजिलो छ। व्यापारमा कुनै ग्राहक छैन भने यादमा बस। म आत्मा हुँ, बाबालाई याद गर्नु छ। बिमारीमा पनि याद गर्न सक्छौ। बाँधेली हौ भने त्यहीं बसेर तिमीले याद गरिरह्यौ भने १०-२० वर्षका पुरानाभन्दा पनि उच्च पद पाउन सक्छौ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

- १) सेवामा धेरै फूर्तिलो बन्नु पर्छ। जति समय मिल्छ एकान्तमा बसेर बाबालाई याद गर्नु छ। पढाइको सोख राख्नु छ। पढाइसँग रूष्ट हुनु हुँदैन।
- २) आफ्नो चलन धेरै रोयल राख्नुपर्छ, अब घर जानु छ, पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनु छ त्यसैले मोहको धागोलाई तोडिदिनु छ। वानप्रस्थ (वाणीभन्दा पर) अवस्थामा रहने अभ्यास गर। अधमहरूको पनि उद्धार गर्ने सेवा गर्नुपर्छ।

२०७२ भाद्र ५ शनिबार २२-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

वरदान:- सम्मान सहित पास हुनको लागि पुरुषार्थको गति तीव्र अनि ब्रेक पावरफुल राख्ने यथार्थ योगी भव

वर्तमान समय अनुसार पुरुषार्थको गति तीव्र अनि ब्रेक पावरफुल हुनुपर्छ तब अन्त्यमा सम्मान सहित पास (पास विद अनर) बन्न सकिन्छ किनकि त्यतिखेरको परिस्थिति बुद्धिमा अनेक संकल्प ल्याउने खालको हुन्छ, त्यस समय सबै संकल्पबाट पर एक संकल्पमा स्थित हुने अभ्यास हुनुपर्छ। जतिखेर बुद्धि विस्तारमा छरिन्छ त्यतिखेर रोक्ने अभ्यास हुनुपर्छ। स्टप गर्नसाथ रोकियोस्। जति समय चाह्यो त्यति समय बुद्धिलाई एक संकल्पमा स्थित गर्न सकियोस्— यही हो यथार्थ योग।

स्लोगन:- तिमी आज्ञाकारी सेवाधारी हौ, त्यसैले लापर्बाही गर्न सक्दैनौ। सेवाधारी मतलब सदा सेवामा उपस्थित।